

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכאן שמסרבין לקטן ואין מסרבין לגדול.	רבי אלעזר:												
כתיב (בראשית י"ח) ואקחה פת לחם, וכתיב (בראשית יח) ואל הבקר רץ אברהם													
מכאן שצדקים אומרים מעט ועושים הרבה	רבי אלעזר:												
רשעים אומרים הרבה ואפילו מעט אינם עושים.													
מנלן - מעפרון. מעיקרא כתיב (בראשית כג) ארץ ארבע מאות שקל כסף, ולבסוף כתיב (בראשית כג) וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר - דלא שקל מיניה אלא קנטרי. דאיכא דוכתא דקרי ליה לתקלא קנטירא.													
כתיב (בראשית יח) קמה וכתיב סלת													
מכאן שהאשה צרה עיניה באורחים יותר מן האיש.	רבי יצחק:												
כתיב (בראשית יח) לושי ועשי עגות וכתיב (בראשית יח) ויקח חמאה וחלב ובן הבקר, ואילו לחם לא אייתי לקמיהו													
אברהם אבינו אוכל חולין בטהרה היה, ושרה אמנו אותו היום פירסה נדה.	אפרים מקשאה תלמידו של רבי מאיר משמיה דרבי מאיר:												
(בראשית יח) ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הגה באהל - להודיע ששרה אמנו צנועה היתה.													
יודעים היו מלאכי השרת ששרה אמנו באהל היתה, אלא מאי באהל - כדי לחבבה על בעלה.	רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבי יצחק:												
כדי לשגר לה כוס של ברכה.	רבי יוסי ברבי חנינא:												
למה נקדו על איו שבאליו - לימדה תורה דרך ארץ שישאל אדם באכסניא שלו.	תני משום רבי יוסי:												
אין שואלין בשלום אשה כלל	והאמר שמואל:												
על ידי בעלה שאני.													
(בראשית יח) אחרי בלתי היתה לי עדנה													
אחר שנתבלה הבשר ורבו הקמטין, נתעדן הבשר ונתפשטו הקמטין, וחזר היופי למקומו.	רב חסדא:												
כתיב (בראשית יח) ואדני זקן וכתיב (בראשית יח) ואני זקנתי - דלא מויתי הקדוש ברוך הוא כדקאמר איהו.													
גדול שלום, שאפילו הקדוש ברוך הוא שינה בו, שנאמר (בראשית יח) ותצחק שרה בקרבה וגו' ואדני זקן וכתיב (בראשית יח) ויאמר ה' אל אברהם וגו' ואני זקנתי.	תנא דבי רבי ישמעאל:												
(בראשית כ"א) ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה													
כמה בנים הניקה שרה?													
אותו היום שגמלו אברהם את יצחק בנו עשה סעודה גדולה, היו כל אומות העולם מרננים ואומרים: ראיתם זקן וזקנה שהביאו אסופי מן השוק ואומרים: בנינו הוא, ולא עוד אלא שעושין משתה גדול להעמיד דבריהם מה עשה אברהם אבינו - הלך וזימן כל גדולי הדור, ושרה אמנו זימנה את נשותיהם, וכל אחת ואחת הביאה בנה עמה ומניקה לא הביאה, ונעשה נס בשרה אמנו ונפתחו דדיה כשני מעיינות, והניקה את כולן. ועדיין היו מרננים ואומרים: אם שרה הבת תשעים שנה תלד, אברהם בן מאה שנה יוליד? מיד נהפך קלסתר פנים של יצחק ונדמה לאברהם. פתחו כולם ואמרו (בראשית כה) אברהם הוליד את יצחק.	רבי לוי:												
עד אברהם לא היה זקנה, מאן דהוה בעי למשתעי בהדי אברהם - משתעי בהדי יצחק, בהדי יצחק - משתעי בהדי אברהם. אתא אברהם, בעא רחמי והוה זקנה, שנאמר (בראשית כד) ואברהם זקן בא בימים.													
עד יעקב לא הוה חולשא, אתא יעקב בעא רחמי והוה חולשא, שנאמר (בראשית מח) ויאמר ליוסף הגה אביך חלה.													
עד דאתא אלישע לא הוה דחליש ואתפח, אתא אלישע בעא רחמי ואתפח, שנאמר (מלכים ב' י"ג) ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו - מכלל דחלה חלי אחרית.													
שלשה חלאין חלה אלישע אחד - שדחפו לגיחו בשתי ידיו, ואחד - שגירה דובין בתינוקות, ואחד שמת בו. שנאמר ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו.	תנו רבנן:												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא עד שלא יתחילו במלאכה צא ואמור להם על מנת שאין לכם עלי אלא פת וקטנית כל.												◊	15
פת קטנית תנן, או פת וקטנית תנן?	רב אחא בריה דרב יוסף לרב חסדא:											◊	15
האלהים, צריכה וי"ו כי מורדיא דלברות.	אמר ליה: [רב חסדא]											!	15
אינו צריך הכל כמנהג המדינה.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	15
הכל לאתויי מאי?												^	15
לאתויי הא דתנן :												!	15
השוכר את הפועל ואמר לו כאחד וכשנים מבני העיר - נותן לו כפחות שבשכירות, דברי רבי יהושע משמנין ביניהם.	[תנן: רבי יהושע] חכמים:											!	15
ואלו אוכלין מן התורה: העושה במחובר לקרקע בשעת גמר מלאכה, ובתלוש מן הקרקע עד שלא נגמרה מלאכתו, ובדבר שגידולו מן הארץ.												■	15
ואלו שאין אוכלים: העושה במחובר לקרקע בשעה שאין גמר מלאכה, ובתלוש מן הקרקע מאחר שנגמרה מלאכתו, ובדבר שאין גידולו מן הארץ.												■	15
מנא הני מילי?												^	15
דכתיב (דברים כ"ג) כי תבא בכרם רעך ואכלת.												!	15
אשכחן כרם, כל מילי מנא לן?												‡	15
גמרינן מכרם: מה כרם מיוחד - דבר שגידולי קרקע, ובשעת גמר מלאכה - פועל אוכל בו, אף כל דבר שגידולי קרקע בשעת גמר מלאכה - פועל אוכל בו.												!	15
מה לכרם - שכן חייב בעוללות												‡	15
גמרינן מקמה.												!	15
קמה גופה מנא לן?												‡	15
דכתיב (דברים כ"ג) כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילות בידך.												!	15
מה לקמה - שכן חייבת בחלה												‡	15
וממאי דהאי קמה קמה דמתחייבת בחלה היא? דלמא כל קמה קאמר רחמנא												‡	15
אתיא קמה קמה, כתיב הכא כי תבא בקמת רעך וכתוב התם (דברים ט"ז) מהחל חרמש בקמה, מה התם - קמה דמתחייבא בחלה, אף הכא נמי - קמה דמתחייבא בחלה.												!	15
איכא למיפרך: מה לקמה שכן חייבת בחלה												‡	15
כרם יוכיח.												!	15
מה לכרם - שכן חייב בעוללות												‡	15
קמה תוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן: שכן דבר שגידולי קרקע ובשעת גמר מלאכה פועל אוכל בו, אף כל דבר שגידולי קרקע בשעת גמר מלאכה פועל אוכל בו.												!	15
מה להצד השווה שבהן - שכן יש בהן צד מובח. ואתא נמי זית, דאית ביה צד מובח.												‡	15
וזית במה הצד אתי? הוא גופיה כרם אקרי, דכתיב (שופטים טו) ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית												‡	15
כרם זית - אקרי, כרם סתמא - לא אקרי.	רב פפא:											!	15
מכל מקום קשיא												‡	15
אמר קרא וחרמש - לרבות כל בעלי חרמש.	אלא אמר שמואל:											!	15

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
והאי חרמש מיבעי ליה: בשעת חרמש - אכול, שלא בשעת חרמש - לא תיכול												ז	:15
ההוא (דברים כ"ג) מואל כליך לא תתן נפקא.												!	:15
תינה דבר חרמש, דלאו בר חרמש מנא לן?												ז	:15
אמר קרא קמה - לרבות כל בעלי קמה.	אלא אמר רבי יצחק:											!	:15
והא אמרת קמה - קמה דמיחייבא בחלה												ז	:15
הני מילי - מקמי דנתי חרמש, השתא דאתי חרמש - איתרבי ליה כל דבר חרמש ואף על גב דלא מיחייב בחלה. קמה למה לי - לרבות כל בעלי קמה.												!	:15
והשתא דנפקא לן מחורמש ומקמה, כי תבא בכרם רעך למה לי?												ז	:15
להלכותיו.	רבא:											!	:15
כי תבא, נאמר כאן ביאה ונאמר להלן (דברים כ"ד) לא תבוא עליו השמש, מה להלן בפועל הכתוב מדבר - אף כאן בפועל הכתוב מדבר.	כדתניא:											!	:15
בכרם רעך - ולא בכרם נכרי.												!	:15
הניחא למאן דאמר גזל נכרי אסור - היינו דאיצטריך קרא למישרי פועל, אלא למאן דאמר גזל נכרי מותר - השתא גזילה מותר, פועל מיבעיא?												ז	:15
מוקים לה: בכרם רעך - ולא של הקדש												!	:15
ואכלת - ולא מוצץ												■	:15
ענבים - ולא ענבים ודבר אחר.												■	:15
כנפשך - כנפש של בעל הבית כך נפשו של פועל, מה נפשך - אוכל ופטור, אף נפשו של פועל - אוכל ופטור.												■	:15
שבעך - ולא אכילה גסה												■	:15
ואל כליך לא תתן - בשעה שאתה נותן לכליו של בעל הבית - אתה אוכל, ובשעה שאי אתה נותן לכליו של בעל הבית - אי אתה אוכל.												■	:15
אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית, שנאמר (דברים כ"ו) בערתי הקדש מן הבית	רבי ינאי:											■	:15